

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucourescu

primesc. abonamente D. C. Pascu, Str. Lipskani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Numai înainte!

„Noi însă încă putem înțelege, că Românii caută a ține cont de puterea lor proprie și se întreabă, dacă ei, o națiune de vre-o două milioane, sînt necesități a furniza trei milioane din neamul lor Maghiarilor, care, cu tot adausul lor ovreesc, abia numără șese milioane? Și la întrebarea aceasta fiecare Român răspunde cu un hotărît „nu“, fiindcă altminterlea ar trebui să recunoască, că toată existența națională a poporului său e consacrată peirii“.

Sențența de mai sus nu este luată din literatura diaristicea noastră române. Este luată de acolo, de unde a vădit mai înteu lumina, dintr'un articol al ziarului german acum și pe la noi cunoscut sub numele de „Kreuzzeitung“.

Înainte de toate trebuie să simțim în zilele noastre de grele încercări și suferințe mângăiere mare, că într'o străinătate așa depărtată, în cercurile cele mai de frunte ale Germaniei, în talmîn o judecată atât de nepărtinitoare, am putea ține măgulitoare, pentru neamul nostru românesc.

Concetațeni de ai noștri ne-au judecat în trecut și ne judecă și astăzi altfel. Ne ține, că sîntem sîlbateci și incapabili de cultură.

Unde este adevărul? În partea străinilor nepreocupați de interese locale, sau în partea aceluia, cu care ne-am luptat în trecut și cu care de douăzeci și patru de ani earăși trebuie să ne luptăm pentru existență?

Răspunsul este dat de fapte, argumentele cele mai puternice din toate argumentele.

Și noi nu ne îndoim nici un moment, că și concetațeni noștri au aceeași convingere ca și cei din străinătate îndepărtată. Lor le lipsește numai tăria sufletească de a recunoaște aceasta pe față.

Prea bine știu și ei, încă mai bine decât străinii, că Românii, cu toată presiunea câtă s'a exercitat asupra-le un șir lung de secolii, ca să devină sîlbateci și incapabili de cultură, în sîlbatecie și în incapacitate de cultură nu au decădut așa de mult, încât ei să fie cei mai sîlbateci și cei mai timpizi între conlocuitorii patriei.

Este adevărat, că au rămas înapoi. Însă era altfel cu puțință, după-ce secolii întregi cultura în patrie a fost încongiurată cu străjile privilegiilor?

Deci încă odată sîntem și putem fi mângăiați, că lumina adevărului în

străinătate a străbătut și străbate mereu în măsură mai mare și mai clară ca la noi acasă. Putem ține, că cu cât aici acasă încercările se o întunece sînt mai multe și mai opintite cu atât ea pătrunde în afară mai clară și mai intensivă.

Acum însă, după-ce am premis cele de mai sus, să revenim la simbul celestini.

Vedem, că străinătatea aprețiază vitalitatea noastră, și încă într'un mod precăt se poate de favorabil. E la rîndul nostru să ne facem socoteala acum și noi cu noi înșine. Să ne întrebăm, dacă am meritat și dacă merităm o aprețiere atât de favorabilă despre puterea noastră proprie.

Fără multă introducere și fără multe perifrasede ținem: faptele să răspundă.

După legile în vigoare până la 1848 am fost numai *pro tempore* tolerați în patrie și tot beneficiul ce ni-l oferiau legile patriei se cuprindea în: *praeter mercedem laboris... nihil habet*.

Care va să ține, Românii prin legi erau scoși din statornicia lor seculară, pentru-că erau tolerați numai pe un timp oare-care *usage ad beneplacitum*, cum se mai ținea în acele legi *umanisatoare*, adecă până când le va bineplăce domnilor; ear' beneficiul nu aveau decăt plata pentru lucru.

N'aveam dar' nimica la 1848, decăt aceea ce s'a suferit din partea stăpînitorii, ceea-ce a fost mai puțin decăt puțin.

Încă nu e o jumătate de secol de atunci. Bine să notăm, o jumătate de secol, și prelîngă toate dificultățile căte stăpînitorii de mai înainte ni-le-au pus și ni-le pun în cale în fel și fel de forme, fără de a ave baremi o oară puterea politică în mână, am ajuns să rivalisăm cu privilegiții, care un șir lung de secolii s'au bucurat numai de beneficiile țerii.

Pentru-că deși guvernele căte s'au succedat dela 1848 încoace, și căte ni-au fost favorabile, nu ni-au fost deplin favorabile; cu toate-că acum aproape de un pătrar de secol parte ni-se termuresce, parte ni-se interdicte promovarea instrucțiunii, institutele noastre de cultură rivalisează chiar cu cele maghiare susținute spre scopul desnaționalisării noastre cu bani din averea comună a statului. Pentru-că avem felurite reuniuni, care au de scop a promova cultura. Știința, comerțul, in-

dustria, creditul și economiile, agricultura, cu un cuvînt toate își au și până acum adăposturile, create din puterile noastre românești private cu multă resignațiune și țigoreală, așa de bine și cu atata succes, încât sînt recunoscute de atari chiar și de aceia, care la toate ocaziunile sbiară în contra lor. Sbiară, pentru-că se tem, că Românii prin aceste le smulg din mână importanța politică, culturală și economică, și în special proprietatea și averea.

Spațiul nu ne permite să ne exprimăm aici mai pe larg asupra acestei materii. Ajunge însă și atata, ca să putem constata, că Românii merită aprețierea din străinătate și că aceia din patrie, care susțin, că sînt sîlbateci și incapabili de cultură, dovedesc numai ignoranța sau patima lor, care amîndouă nu le pot servi spre onoare.

Deci, numai înainte pe cărarea aceasta și puterea, despre care a scris foaia berlineză, are să se manifesteze tot mai mult. Puterea aceasta are în fine să producă rezultatul: că cele trei milioane, deși vor rămăne și mai departe în legătura politică, în care se află, nuse vor perde pentru naționalitatea română.

În convingerea aceasta ne întărește trecutul cel scurt, cu toate căte s'au produs din partea Românilor și care numai preste șapte ani abia va împlini o jumătate de secol; ne întărește însă în special și întreprinderea femeilor române din comitatul Hunedoarei, cu care mai pe larg ne-am ocupat ieri.

S'ar pără, că e lucru puțin a aranja expozițiuni de lucruri, care sînt produse ale industriei de casă. S'ar pără numai, însă ele au o importanță cu mult mai mare.

Astăzi se adună produsele industriei de casă și se așază în ordine, ca să poată fi contemplate. Măne însă vor veni oameni, care să scie pătrunde în tainele susținerii în decurs de secolii a acestui fel de industrie. Aceia apo vor scoate la iveală cele mai sdrobitoare argumente, nu pentru a desarma pe acei ce ține, că Românii nu sînt capabili de cultură, ci pentru a le dovedi *ad oculos*, ce comori de cultură au știut ei să țină secolii întregi înmormîntate, numai din temerea, ca aceste comori să nu cumva să le înmormînteze temuta lor importanță.

Numai înainte dar' ținem și „Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei“. Căci dînsa s'evirșese un lucru,

prelîngă care, dacă va fi stăruitoare, cu timpul are să aducă membrilor ei recunoștința tuturor Românilor și a conlocuitorilor patriei noastre.

Străinătatea nepărtinitoare va accentua atunci și mai tare vitalitatea românească și ne va sprigini ca pe un adevărat element de cultură la porțile Orientului, într'a validăta acel „nu“, prin care nu vrem să cedăm nici-unul din sufletele însuflețite de idea susținerii naționalității noastre.

Confederațiunea balcanică. „Kölnische Zeitung“ a primit scirea, că guvernul sârbesc în cel mai scurt timp va iniția formarea unei alianțe balcanice, la care vor participa Sârbia, România, Muntenegru și Grecia. Totodată se telegrafează din Belgrad, că în onorul fostului ministru-president grecesc Tricupis, soșit acolo, s'a dat la 15 l. c. n. un banquet, la care a participat și presidentul Scupcinei Caticii. După toasturile pentru regele Sârbiei, roștit de Tricupis, și pentru al Greciei, roștit de Caticii, s'au ținut multe discursuri pentru solidaritatea tuturor popoarelor balcanice. În vorbirea sa Tricupis a accentuat, că popoarele balcanice au să caute sprigin în ele înseleși, ear' nu în puterile străine. Ieri a fost în onoarea lui Tricupis o reprezentațiune de gală în teatrul din Belgrad.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 6 Iunie st. v.

Afaceri interne.

Partidul guvernamental din dieta maghiară a ținut alaltăieri o conferință, în care a acceptat în unanimitate următoarele proiecte de lege: a) Proiectul despre întrebuițarea excedentului din fondul croato-slavon pentru rîscumpărarea fonciară; b) proiectele despre introducerea porto-francurilor Triest și Fiume în teritoriul vamal austro-ungar; c) proiectele despre introducerea dării pe zahăr și petrolu și a dării de consum pe zahăr și bere în teritoriile de până acum ale portofrancului Fiume; d) proiectele despre modificarea legilor militare și honvețesci; e) proiectele despre sistarea contractului cu societatea austriacă de navigațiune „Lloyd“ și despre inarticularea contractului cu societatea de navigațiune un-

gară „Adria“. În sfîrșit ministrul-president Szapary a schițat răspunsul ce voește a da în cameră la interpelețiunea deputatului Komjathy despre stările de lucruri din comitatul Ciongrad. Va să ține aceste sînt agendele dietei în viitorul apropiat. Când vor fi toate rezolvate, nu se poate scî, după-ce foile opoziționale au făcut calculul, că dezbaterile generale asupra legii administrative va mai ocupa încă cel puțin 16 ședințe.

În afacerea botezurilor din căsătorii mixte i-se telegrafează lui „N. Fr. Pr.“ dela Roma, că greutățile între Vatican și guvernul unguresc nu sînt așa mari cum se credeau la început. Este speranță, că în curînd afacerea se va complana în mod mulțumitor, ear' această speranță a crescut decând contele Revertera s'a întors dela Viena.

Francia și Germania.

Un diplomat european nenumit a publicat în ziarul „Figaro“ din Paris un articol, în care ține, că alianța franco-rusă abia există în stare latentă. Francia din contră ar trebui să cerce a se împăca cu Germania. Germania nu va retroceda Alsația nici-cînd, dar' poate ar da înapoi Lotaringia. Compensațiunea pentru aceasta, conform dispozițiunilor puterilor signatare ale tractatului de Londra, ar fi Luxemburgul, care ar deveni parte din imperiul german, mai departe căteva colonii transoceanice, care ar trebui să le cedeze Francia Germaniei. Prin aceasta încordarea ar înceta, tripla alianță ar deveni superflua și pacea ar fi asigurată pe timpuri nesfîrșite. Acest articol curios este ignorat din partea presei germane. Singur numai „Vossische Zeitung“ ia notiță despre dînsul, concludînd, că în Paris progresează convingerea, că Rusia voește să folosească Francia spre scopuri egoiste, ear' nu să-i facă serviciu. Pentru raporturile fraceze, — ține foaia germană, — este lucru temerar, că o foaie atât de răspîndită ca „Figaro“ renunță la Alsația și voește să rîscumpere Lotaringia numai pentru un preț corăspunător. Astfel Germania poate aștepta, că după-ce Francezii se vor împrieteni cu idea, ca Alsația să rămăne la Germania, vor renunța și la Lotaringia.

FOITA „TRIBUNEI“

Teatrul roman în epoca împăraților.

De

V. Vaida.

(Urmasare.)

Elemente ale poeziei antice romane erau și cantecele și strigările obișnuite în convenirile profane ale Romanilor vechi. La îngropări mortul era cîntat cu cantece de jale; la nunte, seceriș și culesul de vii plusul de sentiment al poporului roman, spiritul lui șaguitor lua formă poetică și pune în vibrațiune nervii auzului de atâtea-ori. În convenirile profane ale Romanilor antici prevala mai ales poezia satirică, arțagoasă și pișcătoare. Forme de poezie antică romană în genul acesta erau „fescocuna“ și „satira“. Ambele aceste soiuri de poezie mușcatoare se referiau la lucruri existente, cunoscute oamenilor din prezent; coloritul preste tot vorbind era hazliu, caraghios și de multe-ori chiar grotesc; le lipsia însă aproape totdeauna demnitatea, avîntul nobil, acordul mai înalt și erau rostite ori cîntate în felul monologului și al dialogului.

Fescocuna și satira, precum și „saturae“ și „exodiele“ jucate cu sfîrșitul jocurilor etrusce, introduse după Liviu la Romani pentru prima dată pe la anii 364, hotărăsc în mod nu de desconsiderat asupra teatrului roman mai de apoi. Ba mai tîrziu o formă de a poeziei satirice populare, obișnuită pentru prima dată într'un ținut al Italiei, cunoscut sub numirea de „Campanie“, capătă chiar loc de onoare în

scena romană și „Atellana“, căci așa se numia acea formă de poezie, pe timpul lui Sulla este introdusă și în literatura scrisă. „Atellana“ era una dintre formele de poezie teatrală romană, despre care țineșem mai la deal, că erau foarte favorite masselor celor mari în epoca împăraților. Atellana, prin elementul ei caraghios, prin grosolănia glumelor, de care era presărată, prin predarea rafinată a actorilor, se potrivea de minune cu gustul sîlbatec al poporului de scenele înfiorătoare din arena gladiatorilor și satisfăcea pe deplin poporul de rînd din Roma atât de împilat și corupt în epoca împăraților. Caracteristic pentru gustul de teatru al masselor romane amintesc, că în epoca împăraților Atellana își are foarte mulți cultivatori, ba a dat nascere chiar unei literaturi bogate, dar' foarte efemeră. Autorii Novius și L. Pomponius încă înainte de epoca împăraților lucrase în genul Atellanei. Piese întregi din genul Atellanei însă n'au rămas nici una pentru posteritate, dar' au rămas unele fragmente, mai ales din Atellanele scrise de Novius și L. Pomponius. Fragmentele rămase au fost conservate de limbisti pentru posteritate din motivul, că conțin forme lexicale și gramaticale particulare. Străinismele din fragmentele rămase dovedesc, că Atellana se scria în graiul poporului de rînd. Titlurile conservate ale pieselor Atellanice ne înlesnesc precisarea sugetelor mai obișnuite.

Atellanele prezentau mai ales momente din viața dela țeară, din viața meseriașilor de prin țîrguri, perfigurau neamurile străine și une-ori își luau avîntul, ca să între chiar și în domeniul mitologiei. Subiectul Atellanei în decursul unui act se desvolta pe de între-

gul, desvoltagea însă nu se poate ține, că era destul de completă și de îndeplinită. Atellana era strîns lipită de cele patru tipuri stabile ale ei; tipurile erau vîjful Pappus, chibzuitul Dossenus, lingarul Bucco și prostitecul Maccus. Tipurile de multe-ori erau adevărate copii de pe natură și mulți membri din societatea romană prin apucăturile lor ridicule dădeau material pentru aceste piese. Actorii accentuau mai ales părțile ce puteau fi considerate a fi de ogîndi de ale actualității, ba nu odată chiar întrefesau și dela sine reflexiuni cu privire la persoanele societății mai puse în iveală, la afacerile publice și une-ori chiar senatorii, conducătorii de armată, împărații și împărătesele încă nu puteau scăpa de observațiile cu sens dubiu, de apostrofările picante ale lor. Publicul asistent înțelegea și adumbrățiile cele mai fine ale observațiilor făcute de actori, consimția cu cele ține și de multe-ori, electrisat de schînteile de spiritele ale actorilor, erupea în frenetice aplause. Cîteva date precise vor întări și mai tare cele susținute. Pe vremea când fiorosul Tiberiu își petrecea în ostrovul Capri, pîlmînd prin modul lui de vețuire toate sentimentele umanitare și nobile, în teatrul din Roma se presenta o Atellana, care, zugrăvind indirect și desfrul neastîmpărat al împăratului, este primită din partea publicului cu sgomotoase semne de aprobare. Tiberiu, într'o scrisoare de mai apoi despre acest eveniment, adresată senatului, se descarcă contra josiției Atellanice, erupe contra destrăbălării actorilor, poate nu numai pentru-că aceeași era adevărată stare de lucruri, ci și pentru-că în Atellana actorii îi puneau în vedere public-

lui figura lui umbroasă și îngrozitoare. Furibundul Caligula (37—41), monstrul acesta al omenirii, care nu s'a însămîntat a declara rășboiu țelilor, naturii și întregii societăți romane, ard de viu în amfiteatru pe autorul unei Atellane, numai din motivul, că o frasă a piesei se potrivea și la adresa lui. Nefericitul Caligula pe atunci încă nu scia, că tot din ale teatrului va fi și perirea lui; pîșind în public împăratul ca dăntător, din ocaziunea unei solemnități, cade mort la pămînt sub pumnalul tribunului C. Cassius Chaerae. Și Caligula, el, care cu ocaziunea demonstrării poporului roman contra dării de pămînt țise în teatrul din Roma: de ar avé poporul roman numai un cap! el, care și în teatrul menit pentru distragerea și plăcerea oamenilor încă ofensează demnitatea Romanilor; el, care cu o ocaziune dă poruncă, ca tapetele din virful teatrului să fie date jos și publicul închis în teatru, ca să fie expus arșitei de soare; el, care cu o altă ocaziune prin sbiciuirii alungă din teatru poporul coadunat, ear' când împărășie bani publicului asistent între bani se află nu o sîncea de cuțit ascuțită, — a fost vrednic de pumnalul lui Chaerae, precum și Chaerae vrednic era de strigările de să trăsască ce primise dela popor în urma omorului comis.

În epoca împăraților doar' și decăt Atellana era mai favorită dinaintea unei părți a poporului din Roma un alt soi de piesă teatrală caraghioasă, cunoscută sub numirea: „Mimus“. Unii istorici vor să derive originea Mimusului roman din Exodiele și Saturaele jucate de flăcăii romani și cu ocaziunea introducerii jocurilor etrusce la Romani, în anul 364. Lipsa

de documente aproape totală în această materie ar îndreptăți însă pe acei istorici cel puțin a nu se exprima definitiv. — Formă de teatru caraghios, Mimul, este frate dulce cu soru-sa Atellana. Asemnarea dintre cele două forme de teatru este atât de mare, încât unii istorici nici nu pot să le facă distincția recerută. La compatrioții maghiari, Kibary în voluminoasa sa operă de istorie universală (vol. III., pag. 441) dovedește, că el încă făcuse parte dintre acei istorici. — Dar' și grea este facerea de distingere dintre Atellana și Mim. — În contrast cu Atellana, Mimul nu-și avea tipurile stabile, dar', întocmai ca Atellana, Mimul copia de cele mai multe-ori caractere vii din societatea romană și le presenta publicului în poziții ridicole. Figurile caraghioase ale Mimului le puteai mai ales întîlni în păturile de jos ale orășenilor, căci Mimul rare-ori își lua sborul și spre mitologie și mai rare-ori decăt Atellana perfrasa tipurile din viața dela țeară.

Mimul, și el, în literatură își avî cultivatorii sei; a fost cultivat cu succes încă în zilele din urmă ale republicii de cătră Laberius și Publius Syrius. Piesele scrise de acești doi autori nu conțin atâtea barbarisme ca Atellanele eșite la iveală pe același timp; dar' de formele populare nici Mimurile lui Laberius și P. Syrius nu sînt cu totul scutite.

Dela autorul Laberius a rămas și un prolog, care a fost ținut din partea scriitorului la anul 45 înainte de Christos, când adecă, cu toate-că avea șeszeci ani, a fost îndemnat de cătră Cicero, ca să se dee pe întrecute cu Publius Syrius. Prologul lui Laberius este scris așa, încât noi cei de astăzi

Italia și Franța.

Lui „Pester Lloyd“ i se scrie din Roma: Purtarea neînfrănată a Franței, când au auzit, că Italia și Anglia sînt un trup și un suflet în privința echilibrului politic al Mării-mediterrane, această purtare plină de ură a fraților francezi, a scos pe radicalii italieni din sărite. „Am înțeles“, a zis ieri un membru din stînga extremă, „dacă Francezii ne-ar certa pentru tripla alianță, dar' că ne defaimă pentru o alianță atât de pacifică, asta nu o înțelegem“. Și „Tribuna“ enunță prin rostul stimabilului redactor și deputat Barzilai, că totuși este prea mult, când se cere dela Italia, precum fac „Journal des Débats“ și „Temps“, ca să se facă cunoscuta Franței. „Franța se fie asigurată“, ține Barzilai, „că bucurios ne-am lipsit de tripla alianță, și cu noi majoritatea poporului, însă când în Paris se vorbește cu atîta dispreț despre slăbiciunea noastră, atunci ne temem, că osteneala de a restabili o înțelegere amicală între cele două popoare înrudite ear' va fi zadarnică“.

Situatiunea în Bulgaria.

Se telegrafează din Sofia: Scirea lui „Times“, că 150 de persoane, implicate în afacerea omorului lui Belleff, ar fi deținute în arest preventiv, între care și fostul ministru Caraveloff, fără-ca să existe vr'o dovadă contra lui, este desmițat de „Agence Balcanique“. Numărul celor deținuți este foarte mic, ear' Caraveloff este deținut pe baza ordonanței judeului de instrucție competent. Tot așa de neadeverată este scirea, că în țeară s'ar fi răspândit mulțime de proclamațiuni, care propovăduesc răscoala contra guvernului, și că autoritățile ar fi confiscat asemenea proclamațiuni.

Armata rusească.

Lui „Pol. Corr.“ i se anunță din Petersburg: Manevrele cele mari ale armatei rusești, care vor avé loc în anul viitor, vor fi, precum se spune, de un deosebit interes. Cu aceste va fi anume împreunat un atac asupra Moscovei, săvîrșit de un corp de armată concentrat din Volhinia, cu suposițiunea, că acesta va fi respins până la frontieră de către corpul de armată, care apără Moscva.

Cestiunea Macedoniei.

Cetim în „Timpul“ din București următoarea scire sensațională: Sciri oficiale, pe care le-a primit guvernul grecesc, anunță, că trupele bulgare au ocupat un sat de pe teritoriul Macedoniei și că a fost chiar o încăierare. Presa grecească e foarte iritată și reclamă guvernului dlui Delyanis o intervenire grabnică sau demiterea lui.

nu putem decât aplauda autorul pentru spiritul viu, cu care a scit și pune în iveală gândurile și sentimentele sale pentru limbajul fluent și frumos manat cu atîta dibăcie de autor.

Din scriele mimice ale lui Pablius Syrius s'au conservat pentru posteritate mai multe; toate au decorul stilului limpede și idei clare. Să nu socotim, că în epoca împărățiilor nu se iviră până în timpul cel din urmă al împărăției romane autori mimici, căci celebrul S. Părinte al bisericii apusene, S. Hieronim, într'o scrisoare a sa pomenește de mimografi, care scriau și cultivau Mimul încă și pe timpurile sale.

În toate fazele însă Mimul se caracteriza prin subiecte picante, prin grosolăni și jocosități. Vorbele cu sens dubiu, expresiunile frivole, cuvintele drastice erau la ordinea zilei în piesele mimice. Mimul prin firea sa nu scia ce va să zică moralitatea. Însă se nu uităm, imoralitatea Mimului nu e tocmai fără părechie în istoria universală a teatrului. Să ne aducem aminte de o parte a teatrului elin; — oare rafineriile sensualismului nu erau și la Grecii la ordinea zilei? Să cetim Lysistrata și Thesmophoria lui Aristophanes, să ne mai revocăm în memorie jocurile publice dela sărbătorile închinete zeului Bacchus, să nu uităm jocul cordax și cele o miie prestibile ce aveau să servească Afrodită în biserica din Corinth!

Figurile prostatece ale Mimului în scena romană primiau atîta amar de pumni, — pămăurile aceste din Mim ne aduc aminte de sărbătorile cele mai vechi ale Romanilor, de jocurile dure ale păstorilor romani primitivi, de lupercaliile, în care flăcăii romani în-

Răscoala din Yemen.

După-cum se telegrafează din Constantinopol, guvernul turcesc asilungură, că răscoala din Yemen nu are nici o importanță și că e vorba exclusiv numai de cestiuni locale. Ordinea a fost restabilită, ear' succursul militar din Siria s'a trimis numai spre scopul de a preveni eventuale noue turburări.

Din Republica-Argentină.

Din Buenos-Aires, capitala Republicii-Argentine, ale cărei miserii financiare au făcut în anul din urmă atât svon în lume, se telegrafează, că s'a deschis sesiunea corpurilor legiuitoare la 15 l. c. Cu acest prilegiu presiului republicii a ținut un discurs, în care a accentuat bunele relațiuni cu toate puterile, a constatat, că venitele publice cresc și a exprimat speranța, că va succeda a restabili echilibrul financiar fără de a recurge la noue imposite.

O rușine pentru neamul nostru.

„Kolozsvár“ (nrl. din 16 Iunie a. e.) publică următorul prim-articol:

„Miseriile presei române.

„Cum stăm noi cu presa română, cum stă la noi ea însăși presa română atât de mult amintită?

„Lucrurile s'au desvoltat până acolo, încât merită a lua la cunoștință ceea ce până acuma a fert în taină în sinul poporului român și acuma a explodat, însă așa, că a aruncat în aer „presa română“.

„Diarului român din Sibiu, care se numește Tribuna, care în cele din urmă a stat și mai stă încă în serviciul agenților din România, care nu are nimic a face cu stările de lucruri din patria noastră, îi plăcea să zică despre sine, ca acel anumit rege francez despre stat, că „presa română sînt eu“.

„Și, ce e adevărat, i-a și succes să-i facă oare-care nume și să ajungă la oare-care putere, așa că a greși contra direcțiunii urmate de ea, însemna a greși contra opiniei publice a poporului român, contra presei române. În această stare de lucruri această foaie, în polemiile sale cu noi și cu alții, se provoca cu mândrie la poporul, care stă la spatele ei, și a vestit sus și tare, că ea și poporul sînt una; ce voește poporul este voia ei și vice-versa.

„Dar' pe cine voește D-șeu să-l bată, aceluia îi ia mîntea. Așa s'a întemplat și cu „Tribuna“. S'a umflat și s'a mândrit și în umflarea sa a ajuns pe căi, de unde nu mai este reîntoarce și la al căror capăt este prăpastia, desastrul.

„În această prăpastie se află astăzi în faptă „Tribuna“, presa română. A cădut. Se poate sbate, se poate sbuciuma, dar' căderea rămâne cădere.

„Eată pentru-ce:

„Vîntul politic din România a pretins așa, ca „Tribuna“ să sprîginească religia gr.-or. și să lovească pe aceia, care stau aici la noi pe teren constituțional. Pornind din aceste două puncte

vescuți în pei de capre alergau de-alungul strădilor, lovind cu bucați de pei pe cei ce întălniau în cale.

Parte întregitoare a Mimului era și dansul.

Dansul se juca la sunet de fluier; cu ocaziunea sărbătorii „Flora“, pentru a mulțumi publicul, în rolurile pentru femei jucau și dansau femei; femeile de cele mai multe-ori jucau aproape lipsite cu totul de vestiminte.

Oșândim Mimul roman cu toată hotărîrea pentru trupurile goale ce punea în vederea publicului, dar' oșândindu-l, scim a nu uita, că și în vremile noue sensualismul ferbent, mințile scalcietate mai puseau trupuri goale în vederea publicului.

H. Taine în „Filosofia artei italiene“ ne spune, că în Italia pe la sfîrșitul veacului XV. și pe la începutul secolului XVI. se întocmiau alergări pe întrecute, unde trupurile goale nu erau rare, se prezentau tablouri vii din mitologie, unde trupurile goale earăși ocu- rau din ajuns.

Un scriitor german ne spune, că Ludovic al XI-lea, făcându-și intrarea solemnă în Paris, este primit de cele mai frumoase fete ale orașului cu poesii și trupuri goale. În anul 1520 Carol al V-lea, intrând cu mare pompă în Antwerpen, — după-cum susține H. Taine în „Filosofia artei flamande“, basat pe o scrisoare de atunci a pictorului artist A. Dürer, — i se făcură porți triumfale, care erau împănate cu tablouri alegorice luate din mitologie, dar' figurile din tablouri erau ființe veșuitoare: fete tinere abia învîlitate de un vîl ușor. (Va urma.)

de vedere a și pornit răscoala de extirpare contra tuturor, care au arătat oare-care inclinare de a accepta constituționalismul maghiar, de a se împăca cu el. Ca scial în lăna oii, astfel s'a acățat de toate persoanele, care nu i-au plăcut. Înainte de toate a voit să disculifice înaintea poporului pe Miron Román, pe Iosif Gáll, pe Partenie Kozma etc., pentru-ca individualitate de alte idei să nu mai fie afară de ea. În contra noastră a îndreptat atacurile cele mai brutale și mai personale, încât coloanele „Tribunei“ au devenit o moară murdară, încât oamenii cu judecată calmă au început a se depărta de ea. Așa s'a depărțat arhiepiscopul Miron Román și preste tot biserica gr.-orientală de această foaie, de care nici să audă n'au mai voit.

„Însă foaia din Sibiu cu obrăsnice co-răspunătoare și la tot cazul vrednică de laudă a continuat a-și identifica cauzele sale cu ale poporului, căci românimea nu consistă numai din greco-orientali. Au fost preoți gr.-catolici tradiți și mestecați în polemii, care, precum ține Románul, „cane cănesc“, au cetit și au abonat acest diar al personalităților.

„Tribuna“, urmând îndrumărilor din România, nu odată a intervenit în interesul religiei gr.-orientale, ba chiar și în cestiuni dogmatice a atacat hotărît conștiința gr.-catolicilor.

„Greco-catolicii, care simt atragere către cultura apuseană, un timp oare-care au ascultat în tăcere aceste transgresiuni ale foii muscălesci, până când țilele aceste, în urma unei vătămări scandalose, metropolitul și preoțimea din Blaj au respins „Tribuna“ rumpend prin aceasta cu ea odată pentru tot-deauna orice relațiuni.

„Astfel foaia din Sibiu a fost refuzată și de către gr.-catolici.

„Acum, după-ce „Tribuna“ este aruncată atât din casa greco-orientalilor, cât și dintr'a greco-catolicilor, și după-ce aceste două confesiuni au rupt legăturile cu ea, s'a ivit întrebarea, că oare în fond pe cine reprezintă „Tribuna“, acea foaie, care a vestit despre sine, că „presa română sînt eu“?

„Reprezintă interesele muscălesci. Interesele românesci nu. Pentru-că interesele române au adus astfel cu sine, ca dignitățile poporului să nu le tirască în noroiu, să nu strice autoritatea; religiiuni să-i deie pace și să nu ducă pe Români în direcțiune contrară patriei, Tronului și Reggiului, propovăduind cea mai mare nealitate și către Regele. Dar' această foie, care a avut alte visuri, ear' nu ale poporului, a ărun- cat programul politic urmat de popor și a făcut unel corăspunător agenților muscălesci din România, un program, care a compromis pe Români din Ungaria pentru toți vecii.

„Această foie a trebuit să fie omorită moralicesce ca o feară sălbatecă. „Ceea-ce este mai interesant în lucru, este că direcțiunea, care a fost creată la noi prin „Tribuna“, a aflat imitatori. Astfel tot în Sibiu o foie omoristică cu numele „Caticul îndreaptă cele mai josnice atacuri contra bărbăților români, care joacă vre-un rol. Această foie este o adevărată lepră, care a isbucnit din solul creat de „Tribuna“. Însă „Caticul“ a murdărit și pe „Tribuna“, bine a făcut. Acum protestează „Tribuna“ contra acestei direcțiuni. Protestează contra direcțiunii, careea a creat-o și pentru-care a fost alungată din Sibiu și din Blaj. Voește să deie ea tonul, însă cine o ascultă? „Caticul“.

„Până aici a decăzut la noi presa română. S'a făcut o moară de murdării, încât oamenii cinstiți sînt siliți să-i arunce foiele din casă. Pe ea nu o interesează interesele poporului, facerea de pricini și de neplăceri și retragerea lor este scopul ei suprem.

„Acest le-a și făcut. Noi preste tot ne bucurăm de această stare de lucruri. Nune ni-ar plăce o presă serioasă, care lucră în interesul poporului și servește interesele patriei, dar' la nici un cas nu ca cea de astăzi, care o reprezintă „Tribuna“ și „Caticul“.

„Tragerea de moarte a „Tribunei“ este foarte urită. Societatea, care o susține, așa se vede, că o susține întru derisiunea intereselor poporului român“.

Vom reveni.

CRONICĂ

Scire militară. Manevrele corpului 7 de armată vor avé loc dela 23 August până la 5 Septembrie în ținutul dintre Oravița și Ciciova.

Denumirea noului primat al Ungariei. În numărul de ieri al diarului nostru am anunțat, că Monarchula primit în 15 l. c. la Viena în audiență privată pe ministrul ungar de culte contele Csáky. După cum anunță „Bud. Hirlep“, Maies-tatea sa a subscris cu acea ocaziune decretul de denumire al noului primat. În camera deputaților din Budapesta se vorbește, că această denumire va cauza o surprindere extraordinară.

George Lukács, secretar de stat în ministerul ung. de interne, după-cum anunță chujanul „Ellenzék“, în curînd își va da demisiunea din postul seu.

Daruire. Ni-se trimit spre publicare următoarele: Domnul Simeon Horvat, procuror reg. în Deva, a contribuit 10 fl. pentru fondul regulărilor cimiterului aflător în suburbiul interior din loc.

Avis. Membrii activi ai „Reuniunii române de cântări din loc“ arangiază Sămbătă în 20 Iunie n., după amiază, o excursiune în Dumbravă, la care prin aceasta se invită toți amicii reuniunii.

comisiunii și comitetului fondurilor școl. conf. grănteresci din Năsăud, și pe 24 Iunie a. c. st. n. e. convocat comitetul — lui Bánffy — în sedință extraordinară, ca să-și aleagă alt președinte.

E bucurie pentru noi într'atata, că acela, care ne-a băgat cu un picior în groapă și care, deși nu ne-a dat de tot morții, dar' ne-a pus în gura ei, ne lasă înainte de a ne da lovitura de grație, înainte de a astupa mormîntul.

E durere însă, pentru-că se duce chiar acum, când ar trebui să stea la lucru și se reparaie ceea ce a stricat.

Se vede treaba însă, că lui însuși îi e rușine de fétul lui.

Mai mare durere însă este aceea, că se mai află între noi oameni, care, oferind mîna dușmanului, dau în mama care i-a lăptat și crescut.

Vai lor nevrednicilor! Nu voește să mai sulevez afacerea fondurilor năședune, căci aceea destul s'a des-bătut și acasă și în public, și cred, că este bine cunoscută fiecărui Român cu carte.

Îndesert se nisuesc „Budapesti Hirlep“ în nr. 159 din 11 Iunie a. e. a lua în apărare pe dl Ioan Ciocan, căci meritele lui sînt pentru fonduri cu mult mai bine cunoscute, decît să deie cineva creșdiment la atari laude și apucături jidano-șoviniste.

Uită însă corespondentul șovinist, că fondurile și preste tot averile grănteresci nu sînt căștigate cu cerșit și cu timbru de 5 pitule, fără cu sângele părinților și strămoșilor noștri, vîrsat pe hotarele Europei pentru Tron și patrie, nu sînt căștigate prin trada-re și detronare.

Scim cu toții, cine ni-a pus fondurile noastre în mîna și la dispoziția guvernului unguresc, atît de binevoitor nou.

Cu această ocaziune voește numai să fac cunoscut publicului celui mare, că ce părieri sînt pe la noi față cu abdicarea Magnificenței Sale cavalier Ioan Ciocan.

Unii susțin, că abdicarea ar fi numai o manevră ca astfel dl Ciocan să seducă cumva pe comitet a nu-i primi abdicarea; prin ceea-ce să-i deie un vot de încredere, ca astfel să arete lumii, că tot ce s'a scris și vorbit despre el sînt numai calumnii, și nu este nimic adevărat.

Și în cas, că s'ar întempla aceasta, publicul însă se nu se lase sedus; căci multe și mari greșeli s'au făcut la noi; se poate face și greșeala aceasta.

Alții susțin, că ar voi să exopereze dela comitet urcarea salariului.

Alții însă, și poate-că majoritatea, susțin, că acum, când așteptăm și dușmanii se pregătesc să ne deie lovitura de moarte prin maghiarizarea gimnaziului și prin închiderea școlilor capitale de câte 4 clase din Borgo-Prund și Monor, ar voi bucurios să ne fie în fruntea atacurilor fondurilor, ca astfel păcatul cel mai greu să nu cadă asupra lui.

În adevăr, că e grea problema comitetului convocat pe 24 Iunie st. n. a. c.

Eu din parte-mi nu i'ăș primi abdicarea, fără de a și pretinde dela el, ca să lupte până în capăt, până își ve pune coroana, și la un cas ușor de prevădută să celebreze și să pontifice ale la prohodul instituțiunilor noastre, și numai el să conducă corul, care va cânta „vecinica lor pomeneire“.

Mi-am ținut de datoriță a atrage atențiunea comitetului la aceste părieri, ca bine pregătit și cu mare abnegațiune și precauțiune să infrunte pericolul ce ne amenință.

Flaviu.

Farmacist român diplomat. Dl Remus Ramonțai a fost promovat în săptămîna trecută la universitatea din Cluj la gradul de magistru în farmacie.

Petrecere cu joc în Seliște. „Reuniunea pompierilor voluntari din Seliște arangiază în 22 Iunie 1891 st. n. o petrecere cu joc în „Mailat“. Venitul curat este destinat pentru fondul reuniunii. Prețul intrării: de familie 1 fl., de persoană 50 cr. Ofertele marinimoase se vor cuita pe cale publică.

Ceva din statistica capitalei ungare. Directorul oficiului budapestan de statistică, Iosif Kőrösi, într'o tabelă înaintată autorității orășenesci numărul locuitorilor din Budapesta, care nu sciu scrie, îl statorcesc cu 69.227.

„Răspunsul tinerimii maghiare“. Sub acest titlu „Budapesti Hirlep“ scire următoarele: „În străinătate răspunsul tinerimii maghiare contra memorandului valach e așteptat cu un deosebit interes și din mai multe părți s'au adresat comitetului executiv întrebări despre starea lucrului. În timpul cel mai nou a sosit o scrisoare din partea reuniunii studenților din Paris, în care aceasta roagă comitetul executiv al memorandului maghiar, ca îndată-ce a apărut răspunsul să-l trimită imediat la Paris, și încă dacă se poate în număr mare, deoarece-că cercurile politice franceze îl așteaptă cu mare interes. Răspunsul tinerilor maghiari nu va apără în 3000, ci în 10.000 de exemplare“.

O ne mai audită frivolitate. O tristă și îngrozitoare întemplare a avut loc în țilele trecute într'un sat de lângă Troppau. Cu ocaziunea procesiunii de Joia-Verde a fost prins un biet cerșitor surdo-mut, și ca să nu conturbe cu cerșitul pe oameni în acea zi de sărbătoare, a fost totodată arestat. Dar' neomocitul a fost uitat în temniță. În 15 l. c., cu prilegiul vizațiunii temniței, arestantul a fost găsit mort (din cauza foamei) și dărăburit formal de cloțani. Procuratura reg. din Troppau a introdus o ștrictă cercetare.

Sfîrșitul tragic al unei petreceri. Cetim în „Pester Lloyd“. Notarul Tóth din Szőláth (comitatul Heves) a fost nu demult cu ocaziunea sfîrșirii bisericii din Deménd oaspele vînătorului domnesc de acolo. O bună petrecere s'a încins până dimineața; din ocaziune oare-care ajungînd în ceartă cu Țiganii musicanți, Tóth a luat pe neașteptate pușca de pe pîreie a vînătorului și a pușcat asupra musicanților. Unul dintre acestia a cădut mort la pămînt. Ucigașul s'a anunțat însuși la tribunalul din Erlau.

Furt la erarul militar. Din Oltmîtz se anunță foilor vieneze: Aici s'a descoperit un mare furt de capsule de cartuș, buxe de tunuri și fitiluri shrapnell. Paguba, pe care o suferă erarul militar, se urcă după constatările de până aci la mai multe miile de florini.

Sinuciderea viceconsulului austro-ungar din Prisen, după-cum se telegrafează din Belgrad, a urmat din cauza unui conflict ce s'a iscat între el și între Don Simon, suplentul episcopului catolic. Vice-consulul a dat ordin, ca spre a încungia oare-care neplăceri cu autoritățile turcesci și cu locuitorii necatolici, clopotul din biserica catolică să fie îndepărtat. Don Simon a refuzat aceasta și a făcut arătare la Viena, la ceea-ce viceconsulul a fost aspru admoniat.

„Wie hájst?“ „Și-au mai schimbat numele următorii Jidani: Siegfried Löwy din Sopron în „László“; Elias Grünbaum din Budapesta în „Gara“; Iuliu Piringer din Moor în „Andrássy“; Adolf Kohn din Viena în „Károly“ și Ioan Mischa din Vasvár în „Miksa“.

Metropolit ridicat din oficiu. Scoaterea lui Dionisie din postul seu de metropolit al Bosniei, dorită demult de către Sărbii ortodoxi, e întimpinată de credincioșii bisericii gr.-or. cu o deosebită satisfacțiune. Din 1872 și până acum activitatea de metropolit a lui Dionisie e un șir întreg de abuzuri. Încă cu ocaziunea ocupațiunii Bosniei s'au ridicat în contra lui o multime de plângeri, ear' în anii 1880 și 1883 însuși patriarhul din Constantinopol a întreprins pași prelungi guvernul austriac în scopul de a-l demisiona din postul seu. În genere ordinul Monarchului a făcut în Bosnia futragă cea mai bună impresiune.

Un rege la examen. Foile sărbesci aduc scirea, că săptămîna aceasta începe examenul regelui Sărbiei. Tînărul rege da acuma examen din mai multe studii din cursul secundar, mai ales din partea științifică. Din partea literară, și îndeosebi din științele gramaticale ale diferitelor limbi va fi examinat în anul viitor. Examenul din anul acesta va ține o săptămîna întregă. Îl va face înaintea unei comisii compuse din profesori și bărbăți politici. După-ce va termina cu examenul i se va da trei luni vacanțe. Regii tot favoriză, chiar ca elevi!

Manifestațiune în contra prințului de Wales. O telegramă din Londra cu data de 16 l. c. anunță: Înainte de începerea prelegerii de ieri seara a lui Stanley, imnul „Dumnezeu să binecuvînteze pe prințul de Wales“ a fost fluierat.

Despre timp. După o vreme rece, însoțită în parte și de un timp frumos și senin, ieri seara o ploaie puternică a cădută asupra Sibiului. Astăzi timpul e noros și rece. — În Sighetul Marmăției aproape de o lună de țile în fiecare zi plouă. În 13 l. c.

temperatura a scăzut și în acele părți atât de tare, încât regiunile mai superioare au fost acoperite cu un strat de zăpadă nu tocmai subțire.

Rectificare. În foiletonul dlui G. B. Duică, Savitri, s'au străcurat câteva erori, pe care traducătorul le va îndrepta la retipărirea acestei lucrări în broșură. Deasemenea se omisese notița, că Savitri e tradusă după textul lui Ernst Meyer.

Din Bucovina.

Historicul societății române „Psaltul” dela întemeiere până la constituirea primului comitet din 5/17 1891.

(Urmare.)

La a treia rugămintă a mea sunt următorii dui, care au contribuit: dl Eugen Meședer, secretar metropolitan 60 cr., dl bar. Dr. Alexandru Hormuzachi 1 fl., dl Dr. Florian Lupu 1 fl., dl C. Hostiuc, stud. teolog 30 cr., dl Remus I. Sbierea, stug. jur. 10 cr., dl Alexandru E. Popovici, stud. jur. și econom la societatea „Junimea” 30 cr., d-na E. Popovici 10 cr., dl Stefan Hladiuc, elev la a II-a clasă cant. 10 cr.

Exprimându-le personal acestor dui și d-ne mulțumita cea mai ferbinte, am trimis a treia-oară statutele la aprobare în 24/V. 1891 st. n. Tocmai în Sâmbăta Pascilor noastre române am primit statutele prin primărie adresate persoanei mele. Nu pot descrie ce bucurie mare am avut. Deci eată, fraților cantori, că aveți și statutele aprobate.

Pe baza acestor statute dorim și noi cantorii să ne unim puterile noastre spre binele nostru, vom să lucrăm și să ne adăpăm de cultura, care deschide fiecare brațele sale cu cea mai mare dragoste și astfel face pătași pe toți de darurile ei binefăcătoare, vom să fim și credincioși sfinței noastre biserice, neteșind calea progresului între popor, și vom să ne unim pe calea socială, ca să dăm dovadă celorlalți națiuni conlocuitoare, că sântem un element pacinic de bună ordine și gata a depune jertfe pe altar pentru patrie și scumpa noastră națiune română. Starea cantorală se privește de foarte joasă, așa că dacă se întâlnește un cantor cu altal la vr'o ocaziune oarecare, se privește ca nisece veniți din altă țeară, și din care cauză este oare aceasta? Din cauză, că n'au cele trebuincioase, n'au „cultură”. Cultura este, fraților, hrana poporului etc. În 2/14 Maiu 1891 s'a făcut un apel către mult onorații dui, care au binevoit a se înscrie ca membri până la constituirea primului comitet, ca să binevoacă a se intruni Duminecă la 4 oare p. m. în cl. a 2-a cantorală la adunarea generală. Apelul a fost de următorul cuprins:

Preanonrate domnule!

Înaltul guvern c. r. al țerii, cu rezoluțiunea din 28 Aprilie a. c. nr. 5116 a aprobat statutele societății cantorale „Psaltul”. Deci în scopul constituirii a acestei societăți și alegerii comitetului, care va avea să conducă afacerile ei, ne luăm libertatea de a Vă invita cu tot respectul pe D-Voastră, ca să binevoiați a lua parte la adunarea constitutivă a societății, care se va ține Duminecă în 5/17 Maiu 1891 a. c. la 4 oare p. m. în cl. a 2-a cantorală.

Ordinea zilei:

- 1. Cuvânt de deschidere.
2. Alegerea unui conducător ad hoc.
3. Alegerea președintelui și a vicepreședinților.
4. Alegerea aloșese membri în comitet.
5. Alegerea a 3 revisori pentru cercetarea socotelilor societății.
6. Propuneri eventuale.

Cernăuți, 214 Maiu 1891.

Comitetul provisor ad hoc:

- V. G. L. Lăzăreanu, Dintrie Cernăuțean, cantor la bis. sem. prof. la școala cant.
Constantin Ciocoi, Alex. Julinski, cant. abs. cantor și lect. ort. or.
Teofil Bădăluță, Ilie Pojoga, cant. abs. cantor gr.-or.

Fiind primit apelul nostru cu cea mai mare bucurie de toți marinimoșii Români, au luat parte la ședința generală din 5/17 Maiu 1891 următorii domni:

Înaltpreacuvioșii Lor d-nii Miron M. Ionescu, achimandrit, I. V. Pașcan, cooperador și catechet, C. Morariu, cooperador; dl Eugen Meședer, secretar metropolitan; dl G. Halip, prof. la școala agronomică; dl Ig. Ianovici, arhidiacon; dl Dr. de teologie Stefan N. Pop; dl D. Cernăuțean, prof. la școala cantorală; dl P. Ionescu, stud. teol. și președinte al societății „Junimea”; dl A. Deseanu, stud. teol. și secretar al societății „Junimea” et „Armonia”; dl Ioan Murgu, stud. teol.; dl Vasile Găina, stud. teol. anul IV. și lector; dl V. Simiganoșchi, lector, stud. teol. anul IV.; dl V. Busnean, stud. teol. anul IV. lector; dl A. Julinski, cantor și lector; dl Eugen Turturean, stud. teol. anul II.; dl C. Hostiuc, stud. teol. anul III.; dl Ioan

Isopescu, stud. teol. și lector; dl Nicolae Prodaniciu, cantor abs.; dl Teodor Aodoni, cant. abs. și portar sem.; dl Mihail Beuca-Costinean, cantor și lector; dl Vasilie Haivas, oficial la primărie; dl Vasilie Șestac, abiturient gim. și pract. etc.; dl T. Iliuț, stud. teol.; dl Ioan Pișlea, sculptor academic; dl Ioan N. Sbierea, student. jur.; dl Victor Vasilochi, ascult. la tribunal; dl Stefan Haivas, grăd. la „Amicul Poporului”; dl Ilie Pojoga, cantor abs.; dl T. Bădăluță, cant. abs.; dl C. Ciocoi, cant. abs.; dl V. G. L. Lăzăreanu, cant. sem. și stud. gim. privat. Cu voturi secrete sub prezidența Preacuvioșiei sale dlui Miron M. Calinescu archimandrit, ca președinte ad hoc al societății „Psaltul”, s'a constituit comitetul în următorul mod: Președinte G. Halip, prof. la școala agronomică; vicepreședinte I.: dl Victor Vasilochi, ascult. la tribunal; vicepreședinte II.: dl A. Julinski, cantor și lector; secretar I.: dl Vasilie G. Lazurcă Lăzăreanu, stud. gim. privat; secretar II.: dl T. Bădăluță, cantor abs.; econom: dl C. Ciocoi, cant. abs.; bibliotecar dl M. Beuca, lector și cant.; controlor: dl D. Cernăuțean, lector și prof. la școala cant.; cassar: dl Ilie Pojoga, cant. abs.; revisori dl C. Morariu, cooperador; dl N. Ieremievic-Dubău, profesor la pedagogie dl I. Pișlea, sculptor academic; dirigent al corului: Dl Victor Vasilochi ascult la tribunal. Acesta este primul comitet la societatea română „Psaltul” ales în 5/17 Maiu 1891.

Ca să nu trec cu vederea pe mult onorații domni, care au binevoit a dona cărți la societatea noastră înainte de aprobarea statutelor, și totodată a se înscrie ca membri până la constituirea primului comitet, mulțumesc din suflet marinimoșilor domni pentru sacrificiul, care l-au arătat față cu societatea și față cu persoana mea. Fiți siguri, onoraților domni, că îmi voi da toată silința îndemnând pe ceilalți frați cantori, ca să lucreze din răpuzeri pentru scopul societății noastre.

(Va urma.)

Din public.*)

Convocare.

Adunarea generală a „Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român”, în ședința a II-a din 28 August st. n. 1890, ținută în Reghinul-săseș, la nr. 205—1890 aducând la conclud noua arondare a despărțimintelor „Asociațiunii transilvane”, în urma căreia chemându-se la viață și un despărțimint nou al Ciachi-Gărbăului, care până acum nu a existat; din însărcinarea, care mi-s'a făcut de către preanonr. comitet al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” prin scrisoarea sa dela 30 Maiu n. 1891 nr. 149—1891 invit cu onoare prin aceasta pe membrii „Asociațiunii” și pe toți binevoitorii și spriginitorii scopului înalt al aceleia din comunele noului despărțimint al XIX-lea, care e compus din comunele pretoriatelor Gărbăului și al Hidalmașului (comit. Cojocnei) laladunarea constituantă, care se va ține în 1 August st. n. a. c. la 11 oare a. m. în școala română din Ciachi-Gărbău.

Dergea, la 16 Iunie st. n. 1891.

Cu toată stima Ioan Hăteganu, viceprot. gr.-cat. al tractului Dergei.

*) Pentru cele cuprinse în rubrică aceasta redacția nu primesce răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 18 Iunie n. Ministrul de justiție pleacă astăzi la Viena, ca să obțină dela Maiestatea Sa împuternicirea de a presenta parlamentului proiectul de lege despre justițiabilitatea Curiei în afari electorale. Proiectul de lege va fi depus la casa deputaților încă în luna aceasta.

Veneția, 18 Iunie n. Între cabinetele din Viena, Berlin și Roma decurg pertractări, care au de scop ținerea unei mari reviste comune asupra flotelor de războiu ale celor trei state între Veneția și Triest.

București, 18 Iunie n. Camera a început desbaterea bugetului pro 1891/92. Acesta urcă cifra de 168,615.000 fr. la venite și 167,834.836 fr. la cheltuieli. Excedentul se va întrebuința pentru credite extraordinare.

Bibliografie.

A apărut: *România în secolul XVII.*, schiță de G. Ionescu-Gion. Prețul 1 leu. Librăria Sococ. București.

A apărut: *Aritmetica* de domnul M. Popp (cursul străin).

A apărut: *Harta geologică a României*, publicată de Matei M. Drăghiceanu, inginer, și apreațiată de Saba Ștefănescu, profesor la liceul Sf. Sava.

Au apărut în editura magazinului de muzică Gebauer din București.

„*Mu-ai spus să plec*”, cuvinte de Carol Scrob, muzică de George A. Dinicu. „*Sânt părăsău*”, cuvinte de M. E. P. Pamichalopol, muzică de Năstase Ionescu, chitarist.

A apărut: *Antologie Română. Modele literare din autorii secolului al XIX-lea* cu notițe biografice și aprețieri literare, întocmite pentru clasele superioare de liceu, seminare, școale pedagogice, externate etc. și potrivite atât pentru aplicarea poeziei, cât și pentru completarea istoriei literaturii, de I. Manliu, profesor. B) *Poesia*. București 1891. Litotipografia Carol Göbl, strada Doamnei nr. 16.

A apărut: *Chestiunea poporației în România*, de I. Nacian, extras din buletinul societății geografice române.

Se afă de vândare la toate librăriile din România.

A apărut:

Amintiri istorice și programele semnate de liberali dela 1848 până ađi. Adunate și anotate de Vintilă Rosetti.

Un volum 2 lei. La administrațiunea „Românului”.

Extrase din foi bisericesci și școlastice.

Post vacant:

— Un post de paroch în parochia de clasa a III-a Steuini, protopresbiteratul Geogiului II. Venitele anuale împreunute cu acest post dau suma de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochie să-și aștearnă scrisorile până în 4 Iulie st. v. a. c. la oficiul protopresbiteral gr.-or. în Săcărâmb.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Post vacant:

— Un post de conducător adj. de cărți funduare la judecătoria cerc din Kapuvár. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Călindarul zilei

7/19 Iunie 1891.

Julian: Teodot.

Gregorian: Iuliana.

Soarele: răsare 4.16, apune 7.46.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 18 Iunie n. 6 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică, Diferența din prozintă, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vântului. Row 1: 737.2, +9.3, +13.1, +23.1+11.4, V

Din țeară 16 Iunie n. 7 care dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosfer. în mm., Temperatura Celsius, Vântul (direcția și tăria). Rows: Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu.

La 18 Iunie n.

Hotel „Newihrer”. Behron, Schelinger și Müller din Viena, Kálmay din Budapest. Haekl din Praga și Fischer din Timișoara, comercianți

Hotel „Haberman”. Iosif Moki, cu capela, din Turda.

Economie.

Lloydul austro-ungar. Venitele realitate de Lloydul austro-ungar în luna lui Aprilie a. c. s'au urcat la 610.888 fl. față cu 666,317 fl. în aceeași lună a anului trecut. Venitele exploatațiunii dela 1 Ianuarie până la finele lui Aprilie a. c. au atins cifra de 2,356.953 fl. față cu 2,526.972 fl. în același period al anului trecut.

—

Mișcarea în porturile României. Diarele de dincolo anunță: În porturi mișcarea continuă fără mari operațiuni, din cauza diminuării stocurilor. Brăila-Galați cotează grâu 58—58½ libe fr. 14.60; 57 libe fr. 13.75; săcără 50 libe fr. 10.75; porumb 61 ¼ libe fr. 9.70; 59 libe fr. 9.20 marfă de magazie; 59 libe marfă de caic tr. 9.25 hectolitru.

—

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Mica A. Benveniste în Belgrad; Isac Aladjema în Ub; Svetislav M. Stanoievici în Cragujeva; Rista Kovacevici-Agici în Loznica; Sava Gj. Boškovic în Pozareva; Gheorghe A. Mitrovic în Pozareva; Iacob Sclesinger în Brăila; Wilhelm Iosif Neuman în Viena; Francise (F. A.) Erben în Marschendorf; următorul lui Ch. Pedroni, E. Deisenhammer în Viena; Ilie Stefanovic în Brăila; Berta König în Viena; Isac Abraham, al doilea nume Reiter, în Tarnov; Leopold sau Ludovic Altmann în Dombrad; Lanyi și Pisc în Viena; Aloisius Tauszig în Caslau; Bohumil Mznsny în Raudnitz I. E.; Iacob Bellak în Prossnitz; Iosif Amtmann în Graz; Elisa Gelber în Colin; Carol Tand în Viena; Joseph în Rumburg; Maria Mayr în Brünn; Armin Sauerstrom în Neusandec; Emil Hirschenhauser, comerciant în Viena; B. Singer, comerciant în Jicin; Antoniu Göttlich, pânzar în Niemes; Wilhelm Gottwald, comerciant în Jägerndorf; Francise Grebenz, comerciant în Villach; Iacob Kreisler, comerciant în Nyiregyháza; Iuliu Jeney, comerciant în Dobrițin; Francise Hälbig, comerciant în Ober-Georgenthal; Sigismund Nohel, comerciant în Jungbunzlau; Iosif Reitmank, comerciant în Waltersdorf; Dușan Cirkovic, comerciant în Neoplanta.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 1 Iunie v. 1891.

Lazari lui G. Nicolopulo, grâu 2550 hect., 13.30 lei. Al. Kohn lui Politti, grâu 3000 hect., 13.30 lei. Al. Cohn lui Politti, grâu 4500 hect., 14.30 lei. Vamvuri lui Politti, grâu 11.800 hect., 14.20 lei. Dreifus Freres lui Carnevali, grâu 7000 hect., 14.75 lei. C. Dimitriade lui Milla, grâu 3900 hect., 14.05 lei. Cavadia lui Frischmann, orz 2100 hect., 7.15 lei. Perlea lui Feitler, orz 925 hect., 8.35 lei. Perlea lui Feitler, orz 2430 hect., 8.20 lei. Emberico lui Roth, rapiță 3000 hect., 18.— lei. Politti lui Roth, rapiță 7000 hect., 17.75 lei. Bach lui E. Cahen, porumb 1150 hect., 9.50 lei. Bach lui E. Cahen, porumb 550 hect., 9.50 lei. Bach lui E. Cahen, porumb 1350 hect., 9.50 lei. Bach lui E. Cahen, porumb 1800 hect., 9.50 lei. Sassu lui Marghiloman, porumb 2000 hect., 9.70 lei. Sassu lui Marghiloman, porumb 1500 hect., 9.75 lei. Sassu lui Marghiloman, porumb 1500 hect., 9.75 lei. Sassu lui Marghiloman, porumb 2600 hect., 9.85 lei.

Prețul mărfurilor.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 15 Iunie n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 41— cr. până 42½ cr., unguresci grei tineri 44— cr. până 45— cr.; de mijloc 45— cr. până 46— cr., ușori 47— cr., până 47½ cr., marfă țărănească grea 41— cr. până 42½ cr., de mijloc 44— cr. până 45— cr., ușoară 46— cr. până 47 cr., românesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 45½ cr. până 46— cr., transito de mijloc 45½ cr. până 46— cr., transito ușori 46— cr. până 46½ cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 16 Iunie n. 1891

Table with multiple columns: Săminte, Căminăria per hect., Prețul per 100 chilogr., etc. Rows include Grâu, Săcără, Orz, Ovăse, Meiu Hrige, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 18 Iunie n. 1891.

Table with 3 columns: Hartie-monetă română, Lire turcești, Imperiali, Rubla rusească. Values include Cump. 9.18, vând. 9.25, etc.

Bursa de Budapesta.

Din 16 Iunie n. 1891.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Renta de aur austr., etc. Values include 105.50, 101.70, 116—, etc.

Bursa de Viena.

Din 16 Iunie n. 1891.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Renta de aur austr., etc. Values include 105.50, 101.70, 116.75, etc.

Bursa de București.

31 Maiu, st. v. — 4 oare p. m. Casa Ultim

Table with 2 columns: Renta rom. per 1875, Renta română amort., Oblig. de stat. C. F. R., etc. Values include 100½, 99½, 87½, etc.

Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltes.

Nr. 230/1891. eln.

[1088] 2-3

Publicare de concurs.

În acest comitat a devenit vacant în urma repausării postului de medic cercual al cercului Seliștei cu sediul în Seliște, cu care e împreunat un salariu anual de 300 fl. și 150 fl. pausal de călătorie și care în sensul §-lui 80 al artic. de lege XXI. din 1886 e a se ocupa în calea denumirii.

Doritorii de a concura au să-și adreseze cererile concursuale privitoare la ocuparea acestui post provădate cu documentele de lipsă prescise în §. 9 al art. de lege I. din 1883 cel mai târziu până în 30 I. c. la oficiul com. suprem al comitatului Sibiiu.

Gustav Thalmann m. p., vicecomite ca șef al comitatului.

Toceai a apărut:

Clara Milici

Novelă

de I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiiu.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipéruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Înderătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrină. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor înderătnic. Novelă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârțitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusciul-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învină. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiail. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“ ÎN SIBIIU, fondată în anul 1868

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Table with 2 columns: Suma asigurată pe viață, Sume asigurate pe viață. Rows for years 1869-1887, 1888, 1889, 1890.

1,462,441 fl. 34 cr.

Conform bilanțului pentru 1890 fondurile de rezervă și garanție se urcă la 645,952 fl. 02 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiiu, (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (A. Schadt), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1891.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.) and train times.